

ծեալ կցրուին գրեթէ նոյնչափ քանակութեամբ, որչափ առաջ էր. եւ յոյս ունինք, որ սեպտեմբերից կունենայ նա իւր տեւական, գործին ձեռնհաս խմբագրութիւնը, իսկ մինչեւ այդ ժամանակ այնչափ կարգի կ'ըրուի նորա հրատարակութիւնը, որ լոյս տեսնէ այնուհետեւ ամսէ ամիս կանոնաւոր կերպով: Թող ամէնքը քարի ցանկան եւ ուլ կարող է նպաստէ նորա յառաջադիմութեան եւ կանոնաւոր հրատարակութեան, եւ ի՛շթէ անտեղի սլահանջներով ու քննադատութիւններով աւելի դժուարացնէ նորա ընթացքը:

Կ. Վ.

Կ Ա Ր Ո Ս Ի Ա Ձ *.

Մըջ շարաթ օր, մըջ կիրակին,
 Խողքեր ժողվան մըջ էն զաշտին,
 Յողէ Խաչքմ շինեցին,
 Չորս կըփս փէտէ խնձոր զարկիցին,
 Թըղի թաւով փաթթեցին,
 Դորէ դար համբուրեցին,
 Մասունք չ'կէր՝ նստան լացին,
 Մասունք յերկնուց իջաւ վըր խաչին.
 Ծառայ ա՛րլիմ էն զանազան Կարոս խաչին:
 Խաչն էլ թռաւ գնաց վըր Կարոսին,
 Աստուած աղէկ էնէր գեղի ուսին,
 Խաչով խաչամով զնաց դիմաց Կարոս խաչին,
 Առաւ բերեց մըջ Դարպաս տաճարին,

* Կարոս խաչը ուրիշ խմբագրութեամբ արդէն հրատարակուած է Արխանսկիս (արխանսկոպոս) Սեդրակեանի ժողովածուի մէջ՝ «Քնար Մշակոց եւ Վանեցոց», Վաղարշապատ. 1874 հ. 9. — «Քարոզ խաչ»: Տարբեր մեկով եւ աւելի հստակօք սեւ նաւեւ «Վանայ Սագուն», Գ. Շերեմեյի, Թիբլիս 1885. հ. 73:

Լուս կամար էտու մըջ տաճարին.

Ծառայ տ'ըլիմ էն զանազան Կարոս խաչին:

Քառասուն տարուայ կռապաշտ դղիր մը կէր
մըջ էն դաշտին.

Գնաց ասաց քիւրդ Ամիրին.—

«Խաչ մը կայ մըջ մեր գաշտին.

էն չէ լայեղ խայու ազգին,

էն բաբաթ է քիո ղիվանին,

Յերէկ խով բռնղ քիո ղիվանին,

Գիշեր լուս տէր քիո խաթունին.

Ծառայ տ'ըլիմ էն զանազան Կարոս խաչին:

Քիւրդ ամիրէն կանչ էտու Մահմադ սպարոնին.

Ասաց. «Ձեզի, ձեր ձիանք ծածկիմ արծաթն ու ոսկին».

Որ Կարոս խաչ բերէք իմ խաթունին».

Ալի Մահմադ սպարոն ասացին.

«Մենք, մեր ձիանք ծածկես արծաթն ու ոսկին,

Կէթանք Կարոս խաչ բերենք քիո խաթունին».

Ծառայ տ'ըլիմ էն զանազան Կարոս խաչին:

Քիւրդ Ամիրի ձիաւոր գնաց մըջ էն դաշտին.

Աստուած աղէկ էնէր գեղի ուէսին,

Առաւ թէփսով ոսկին, գնաց ղիմաց ձիաւորին,

Ասաց. «Տը տամ ձեր ոտի քրէն,

Մի՛ գազմիշ էլէք իմ Կարոս խաչին.

Ծառայ տըլիմ էն զանազան Կարոս խաչին:

Ձիաւորքեր զարկին թէփսին կոտրին,

Ոսկին մըջ էն դաշտին ցըրվիցին,

Գնացին մտան մըջ Գարսաս տաճարին.

Ձեռքեր ձգիցին վըր էն խաչին,

Կայնաւ ոսկոռ, թափաւ միս գետին.

Աստուած աղէկ էնէր գեղի ուէսին,

Ոսկոռքեր լցեց մըջ մաղէ խաւարին,

Խրկեց քիւրդ Ամիրին՝ խրկէր եմ աշնան դաշին».

Տիրըմ էլ չորոխկես վըր իմ Կարոս խաչին.

Ծառայ տ'ըլիմ էն զանազան Կարոս խաչին:

Քիւրդ Ամիրէն կանչ մը էտու մըջ ասկըրին».

Ասկար ասկարով, խաղար խինդ խարիրով,
Ելան գնացին մըջ էն դաշտին.

Աստուած աղէկ էնէր գեղի խոտղութիւն,
Ելան ընկան վրը գեանին,

Աղօթք արին Կարոս խաչին՝

Քեաբամաթ ունիս շանց սաս Քիւրդ Ամիրին.

Ծառայ տ'ըլիմ էն զանազան Կարոս խաչին:

Կարոս խաչն էլաւ խէծաւ ձին,

Թռաւ ընկաւ մըջ ասկըրին.

Յառջին խառ վըր յեակին,

Յեկին խառ վըր առջինին,

Ընու ասկեար դարձուց խողն ու փոշին.

Ծառայ տ'ըլիմ էն զանազան Կարոս խաչին:

Քեառսուն զիւգիւմ ոսկի տըրամ Կարոս խաչին.

Որ չգիպնի իմ լաճին,

Քեառսուն խարիր մաքի տը տամ Կարոս խաչին,

Որ չգիպնի իմ խաթունին,

Քեառսուն խարիր անծին էրինջ մատաղ տը տամ

Կարոս խաչին.

Զարար չտայ իմ դիվանին.

Կարոս խաչ կարուլ չէրեց ընու շատ մալին.

Ընգնաւորաւ լաճ մըջ օրօրոցին,

Կատղաւ խաթուն վըր դոշակին,

Տուն վըրէն էրաց վերան,

Տէլ էնոր տեղ սև մուխ կէլնի.

Ծառայ տըլիմ էն զանազան Կարոս խաչին:

